

מתוקים מדבש

ונצחת צופים

עיקר העבודה בצעירות

ראשית עריסותכם חלה תרימו תרומה: פירוש שלא יאמר האדם הנה אנכי עדיין רך בשנים ויש עת לכל חפץ כשאזקין אשוב לעבוד אותו יתברך בהגבהת הניצוצין קדישין אבל עתה כתיב (קהלת י"א, ט') שמח בחור בילדותו, ולזה אמר הכתוב לא כן רק 'ראשית עריסותכם תרימו תרומה', כי עיקר העבודה בימי הילדות והבחורות כשהאדם שלם בכוחו והוא הראשית לקדש מנעוריו.

כולם חושבים שכולם עושים

ונסלח לכל עדת בני ישראל וגו' כי לכל העם בשגגה: היינו כיון שהיא ל'כל העם' הוי 'בשגגה', שכל אחד חושב הלא כל העולם עושה כן, וקל להבין.

גילוי סודות התורה למקדש רמ"ח אבריו

למטה זבולון גדיאל בן סודי: אם נעשה בית זבול לשכינה שם ברמ"ח אבריו שלו, אז השכינה מגלה מסתורה לאיש כזה, וזהו 'גדיאל בן סודי' שמגדת לו סודות התורה. (גנזי יוסף)

ציצית קדושה יש לה חיות לעצמה

ועשו להם ציצית: סיפר אב"ז (הרה"ק ר' שלום מקוידנוב) ז"ל על הבעש"ט הק' זי"ע, שהציצית שלו היה להם נפש וחיות ממש, אשר היו יכולים לנענע את עצמם בלי נענוע הגוף, כי ע"י קדושת המצוה המשיך להם נפש וחיות. (דברי שלום)

גילוי מסתורי המרגלים

ויהושע בן נון וכלב בן יפונה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם: והלא ידוע מן התרים את הארץ, אך המרגלים היו ראשי אלפי ישראל, 'אין שטריימלעך מיט ווייסע יופיצעס (זאקען)', עכשיו שהוציאו דבה על ארץ ישראל אז 'יהושע וכלב קרעו מן התרים את הארץ את בגדיהם', צו וואס גייט איהר נאך אין שטריימלעך'. (אמת ואמונה)

שלוחי מצוה אינם ניזוקין

ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגו' אפס כי עז העם וגו': קשה למה אמרו 'אשר שלחתנו', ולא אמרו אל ארץ כנען, ונראה דחששו שיאמרו ישראל דאם אמת הדבר ש'עז העם' ויש 'שם ילידי ענק' וכו', א"כ האיך באו לשם בשלום וקצצו אשכול ענבים ולא הרגום יושבי הארץ העזים והגבורים, לכן אמרו שלחתנו שהם היו שלוחיו של משה, וקיימא לו (פסחים ה:). שלוחי מצוה אינם ניזוקין לא בהליכתן ולא בחזירתן, לכן ניצלו בחיים אבל באמת תושבי הארץ גיבורים איומים המה. (תפארת יהונתן)

שני יהודים יחד הוי יחוד ה'

ויאמר ה' סלחתי בדברך: סיפר היהודי הקדוש מפשיסחא זצ"ל (מובא גם בשם הרה"ק מבארדיטשוב זצ"ל), בקטנותי כשלמדתי א' ב' אצל המלמד, ראיתי בסידור שני יודין ולא ידעתי מה משמעותם, הסביר לי המלמד שזהו רמז לשם ה', בסוף הפסוק שבת וראיתי שתי נקודות-: חשבתי שגם זהו שם ה', אמר לי הרבי, כאשר שני יודין עומדים בשווה הרי זה שם, אולם כאשר אחד מעל השני אין זה שם, כי אם סוף פסוק. לפיכך נוהגים שני יודין לברך זה את זה לחיים, כי כוס ועוד שני יודין זה ר"ת ו'יאמר י-י ס'לחתי כ'דברך. (יגדיל תורה)

הכל תלוי בפה

במדבר הזה יתמו ושם ימותו: בספר אמרי פינחס מובא שהגה"ק ר' יעקב שמשון משפטיווקא אמר משמו של רבי פינחס מוקאריין זצ"ל, 'במדבר הזה' על ידי הדיבור, 'יתמו' אפשר להגיע לתמימות-שלימות, 'ושם ימותו' גם לתקלה ולכשלון אפשר להגיע על ידו, כל עליותיו וירידותיו של האדם תלויים באמרי פיו הן לרע והן לטוב, כמ"ש (משלי י"ח, כ"א), מוות וחיים ביד הלשון. (אמרי פינחס)

"הלכתא לשבתא"

אין לסמוך על הנכתב כאן להלכה למעשה ובכל מקרה יש לשאול שאלת רב, והדברים לא נכתבו אלא לעורר לב המעיין.

סימן רנ"ג כתב המג"א סק"כ אם פינה ממיחם למיחם אסור להחזיר לקדירה וכו'.

- בשעה"צ סקמ"ז כתב ולא הזכרתי פינה ממיחם למיחם שזכר המג"א משום דבלא"ה יש דיעות שמקילין במיחם שני, עיין תוס ור"ן, ועל כן לפענ"ד פשוט דיש לסמוך על המקילין בבעיא זו.
- אמנם הרבה אחרונים וביניהם תוס' שבת, פרמ"ג, שועה"ר ועוד, סברו כהמג"א לאסור להחזיר תבשיל כשפינהו לקדירה אחרת, אף שנתקיימו כל שאר תנאי חזרה.
- ולכן פסק בשבט הלוי, ברית עולם ואגרות משה, להחמיר בדבר, וכ"ש שנכון להחמיר שלא להחזירו לאותו קדירה שמשם הוציאהו או לקדירה אחרת שעל גבי האש.
- ולכן המוציא תבשיל מהקדירה והוציא יתר על המידה, ימנע מלהחזיר המותר לקדירה, אף שעודה בידו והיה דעתו להחזיר, ואם נשאר לו מעט בקדירה גדולה ימנע מלהעביר לקדירה קטנה, מפני שהוי מעביר ממיחם למיחם, ואם צריך להעביר מקדירה לקדירה אם שניהם על הכירה שמותר בכך יעביר מקדירה לקדירה ממש בלי מצקת וכף.

לע"נ

האיש

החשובה מרת
סלימה שולמית
בת חנה ע"ה
נפטרה לאחר
יסורים קשים
ומרים ת.ג.צ.ב.ה.

ברכת מזל טבא וגדיא יאה

לאבי מורי ורבי

הרב בן ציון חיים גרוס שליט"א
לרגל שמחת אירוסיו בתו הכלה תחי'

עב"ג הבה"ח יקר שבערכין החתן דוד קורימולובצקי הי"ו בן הרב ישראל יעקב הי"ו
יעזור השי"ת שיוכו לבנות בית נאמן בישראל לבנין עדי עד
מאחל ברוב כבוד ויקר בנך יו"ר המערכת יקותיאל יהודה הלוי גרוס

חידת השבוע
בחול-ירוק
פתרונות לשלוח
ליו"ר המערכת
הבה"ח יקותיאל
יהודה גרוס נ"י

בזכות כניסת שבת ברגיעות

"והדין היה ברור לחלוטין" סיפר הרידב"ז "נגזר עלי למוות ולהחזיר נשמותי לעליונים. אלא שאיפשרו לי לסגור על עצמי, ואמרתי לדיינים, בימים אלה אני שוקד על כתיבת פרוש לש"ס הירושלמי. וכידוע לכבוד מעלתכם לש"ס הירושלמי אין הרבה פרושים. וזו תרומה חשובה מאין כמותה לעולם התורה..."

היסו אותו הדיינים "נו, נו, יש מספיק תלמידי חכמים שיוכלו לסיים את מלאכתך המונומנטלית על הירושלמי, עם כל נחיצותה. לא זו סיבה מספיק טובה להאריך את חיך..."

"ואז נסיתי" מספר הרידב"ז "סגוריה מכיוון אחר. אני מוסר נפשי לעזור לאלמונות ויתומים. והחסד מעלתו עצומה..."

והדיינים בשמי מרומים, גילו קוצר רוח. "גם זו לא סיבה מספקת לתת לך אריכות ימים, תמיד נוכל למצוא גבאי צדקה מסורים ויקרים לפחות כמוך, שיעשו גדולות ונצורות למען יתומים ואלמונות. גבאים טובים לא חסרים..."

הרידב"ז חש באותן שניות שנידמו לנצח, חוסר אונים. הוא רצה לחיות, הוא ידע שיש לו עוד מה לתרום בעולם העשייה, אך לא מצא לעצמו כף זכות שתטה את המאזניים. לפתע הוא נזכר...

"רבותי הדיינים לפני חיתום גזר דיני למיתה, אני רוצה לספר לכם שרעייתי ואנוכי מקבלים את פני שבת המלכה כבר בליל שישי. אצלנו הבית מבריק ומצוחצח בליל שישי, המפה פרושה על השולחן, הפמוטים מוכספים ניצבים להם על גבי מגש הכסף מלאים בשמן זית זך, התבשילים עשויים היטב, ניחוח השבת מתנוסס באוויר הבית. בערב שבת, ביום שישי, אני נושא ונותן בדעתי, מה אוכל להוסיף עוד לכבודה של שבת... ודומני שאין בעולם עוד יהודי שמרחיב את תוספת השבת כמוני..."

הדיינים נאלמו דום. זו היתה טענה ניצחת, וסגוריה חותכת דין. בית הדין שבעליונים פסק לרידב"ז עוד 20 שנות חיים, במהלכן הוא הספיק לסיים את פרושו על הירושלמי, לעלות לארץ ישראל, להתגורר בצפת, ולהקים ישיבה מפוארת ובה 150 תלמידים.

אולי זה סוג של מחלה. אולי זה רק חוסר רצינות. אולי זה פגם ביראת-שמים. אולי. מה שברור שברבבות בתים בישראל, נכנסים אל השבת באמוק של חוסר נשימה, מתוך לחץ אדיר של חוסר הספק, אי עמידה בזמנים.

תמיד שוכחים משהו, חסר משהו.

ברגע האחרון מצחצחים נעלים.

בשניה האחרונה מושכים את האוזניים, כי אין מים חמים בתרמוס, לא לתינוק ולא לאורחים.

אוי, שכחנו לחתוך נייר...

אוי, לא כיוונו שעון שבת של המקרר...

גוועלד! לא גיהצתי את החולצה הלבנה השבתית שלי. זה קורה כמעט בכל בית, בגוונים שונים, באוקטבות שונות, ברמות לחץ כאלה ואחרות, אבל זה קורה, וזה לא מכובד, ויש בזה נופך לא מבוטל של זלזול בשבת קודש. עליה נאמר "מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה".

והמתנה הזו היא בבת-עיניו של הקב"ה, היא הכתר, היא היהלום, היא צינור השפע המחבר אותנו מן העולם העכור והגשמי אל העולמות העליונים הזכים, המשפיעים עלינו מן הטוב מן החסד ומן הרחמים.

וכשאנו מקבלים את פני השבת, בתו של מלך, בנשימה קצרה, בלחץ והתשת כוחות, בערפול חושים, ולעיתים בכעס נורא על בני המשפחה, זה אינו מכובד, בלשון המעטה. זו אפילו בושה וחרפה. ככה לא מקבלים אורח.

... ואל תביאנו לידי בזיון ... ויש בכך הרבה מן הבזיון.

כך לא היינו מקבלים פניו אפילו של מלך בשר ודם.

אין ספק, יש לנו חור שחור בתודעת העומק הרוחני בעניין חשיבותה של השבת, ואיננו מחפשים כאן אשמים, ואין מזרזין אלא למזרזין.

מסופר על הרידב"ז כי בעת שכיהן כרבה של סלוצק, הגיע כבר לגיל זקנה ושיבה, וחלה לפתע במחלה קשה. ובעודו על מטתו סובל מחוליו, עלתה נשמתו לבית דין של מעלה, שם המתינו לו הדיינים.

לע"נ איש החסד והחינוך הבלתי נשכח הררה"ח ר' חיים שרגא פאוויץ' ב"ר מיכאל שר נלב"ע ז' אייר תשע"ב	נא להתפלל לרפואת אברהם אהרן בן סימא גיטל לרפ"ש בתושח"י	העלון מוקדש לזכות רפאל בן הדר להצלחה בכל העניינים ברוחניות וגשמיות	העלון מוקדש לזכות אורן בן פרה ודליה בת פרה להצלחה בכל העניינים ברוחניות וגשמיות	נדבת ידידנו הר"ר משה ברבר הי"ו להצלחה שמחת הולדת הנכד במזל טוב יה"ר שיוכו לרוות רוב נחת דקדושה	נדבת ידידנו הר"ר מאיר גוטמן הי"ו להצלחה שמחת הולדת הנכד במזל טוב יה"ר שיוכו לרוות רוב נחת דקדושה	ברכת מו"ל טוב להר"ר חיים שרגא שך הי"ו להצלחה שמחת הולדת הנכד במזל טוב יה"ר שיוכו לרוות רוב נחת דקדושה	לע"נ הילד יניק וחכים אברהם דוד חי ז"ל בן יבלחט"א יקותיאל יהודה נלב"ע י"ב תמוז תשפ"ד לאחר שהודרך ביסורים תנצב"ה.
		העלון מוקדש לזכות רפאל בן הדר להצלחה בכל העניינים ברוחניות וגשמיות	העלון מוקדש לזכות אורן בן פרה ודליה בת פרה להצלחה בכל העניינים ברוחניות וגשמיות	העלון מוקדש לזכות אורן בן פרה ודליה בת פרה להצלחה בכל העניינים ברוחניות וגשמיות	העלון מוקדש לזכות אורן בן פרה ודליה בת פרה להצלחה בכל העניינים ברוחניות וגשמיות	ברכת מו"ל טוב להר"ר חיים שרגא שך הי"ו להצלחה שמחת הולדת הנכד במזל טוב יה"ר שיוכו לרוות רוב נחת דקדושה	לע"נ הילד יניק וחכים אברהם דוד חי ז"ל בן יבלחט"א יקותיאל יהודה נלב"ע י"ב תמוז תשפ"ד לאחר שהודרך ביסורים תנצב"ה.

קוראים נכבדים
נהנתם, החכמתם?
להוי ידוע כי הוצאות ההדפסה עולים ממוון רב, נא טלו חלק בהפצת העלון הנכבד הזה, קחו חלק בהפצת תורה ויראת שמים ותתברכו בכל הברכות האמורות בתורה, לתרומות וכל ענייני הגליון ניתן לפנות בשל' 054-8559959